

சரீரம் முழுவதும் கண்ணானால்

IF THE WHOLE BODY WERE AN EYE.

(1 கொரிந்தியர் 12:12-27)

உண்மையான சபையின் (பரலோகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டவர்கள்) ஒருமையை விளக்கத்தக்கதாக வேதத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படும் இந்த விளக்கத்தைக் காட்டிலும் வேறு எந்த ஒரு சிறந்த விளக்கமும் உருவாக்கப்பட முடியாது / அதாவது, - மனித சரீரமானது வெவ்வேறான மற்றும் மாறுபட்ட அவயவங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும். எல்லா அவயவங்களும் சேர்ந்து ஒரே சரீரமாய் உள்ளது. மேலும், ஒவ்வொரு அவயவமும் மற்ற அவயவங்களைச் சார்ந்து உள்ளது.

ஓர் அவயம் இல்லாமல் போனால் கூட மனித சரீரத்திற்கு எவ்வளவு பெரிதான இழப்பாய் உள்ளது. ஒருவேளை ஓர் அவயம் இல்லாத தன்மை என்பது சரீரத்தின் அழிவை குறிக்காமல் இருந்தாலும். அதனுடைய பயனை சரீரம் இழந்து விடுகிறது. இதைபோல தான். சபை கர்த்தருடைய சரீரத்திற்கும் பொருந்தும். ஒவ்வொரு அங்கமும் இன்றியமையாதவர்கள். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் மற்ற அங்கத்தினருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் உண்டு. மேலும் மற்ற அங்கத்தினரோடு வைக்கும் ஐக்கியத்தின் நிமித்தம் வரும் ஆசீர்வாதங்களும் உண்டு. ஆகையால், “சரீரத்திலே பிரிவினை உண்டாயிராமல்...” என்று அப்போஸ்தலர் வற்புறுத்துகிறார்.... அதாவது, கர்த்தருடைய சரீர அங்கங்களாய் இருப்பவர்கள் மத்தியில் சமய உட்பிரிவு காணப்படக்கூடாது.

சரீரம் முழுமையாக நிறைவடைந்து, தலையோடு ஒன்று சேர்ந்து மகிமையடையும்போது, அது முழுமையானதாகவும் அங்க குறைவு இல்லாமலும் காணப்படும். சபை அங்கங்கள் மத்தியில் எந்த ஒரு தனிக்குழு அமைப்போ அல்லது பிரிவுகளோ இருக்காது. இப்படியான ஒரே ஆவியின் கீழும், தலையின் கீழும் இருப்பவர்கள் மாத்திரமே சபையின் அங்கங்கள் ஆவார்கள். ஆனால், தற்போது இப்படி இல்லை. இப்பொழுது சில அங்கத்தினர்கள் தலைக்கு தங்களை முற்றிலும் கீழ்ப்படுத்தவில்லை. சாத்தானின் மாய தோற்றத்தால் இவர்கள் தவறாய் வழிநடத்தப்பட்டு, பிரிந்து காணப்படுகின்றார்கள். இதினிமித்தம் சரீரத்தின் மூலம் வரும் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் அநுகூலங்களை இவர்கள் இழந்து காணப்படுகின்றனர். மேலும் சரீரமும் இவர்களது உதவி மற்றும் செல்வாக்கை இழந்து காணப்படுகின்றது. மனித சரீரத்தில் ஒரு அவயம் இல்லாமல் இருந்தால், அல்லது அதனுடைய வேலையை செய்ய மறுத்தால், இந்தக் குறைவை நிறைவு செய்யும் விதத்தில் மற்ற அவயங்கள் வந்து முயன்று இழப்பீட்டைச் செய்யும். இதைப்போலவே, கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலும், யார் சரீரத்தின் தேவையை உணருகின்றார்களோ, அவர்கள் எல்லோரின் நன்மையின் பொருட்டு வரும் அதிகப்படியான சேவையில் மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டும். சரீரத்தின் எந்த அங்கத்தினர்கள் தங்கள் பங்கினை செய்ய தவறுகின்றார்களோ, அவர்கள் சரீரத்திலிருந்து அறுப்புண்டுபோகும் ஆபத்து உள்ளது. மேலும் அந்த வேலைக்கு தகுதியான வேறு அங்கத்தினர் அந்த வேலைக்கு நியமிக்கப்படுவர். “ஒருவனும் உன் கிரீடத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதபடிக்கு உனக்குள்ளதைப் பற்றிக் கொண்டிரு” (வெளிப்படுத்தல் 3:11) “என்னில் கனி கொடாதிருக்கிற கொடி எதுவோ அதை அவர் அறுத்துப்போடுகிறார்.” (யோவான் 15:2)

மனித சரீரத்திலுள்ள கண், காது, கை மற்றும் பாதம் ஆகிய இவைகளே முக்கிய வேலைச் செய்யும் அவயவங்கள் ஆகும். இவைகள் அனைத்தும் இன்றியமையானவைகள். இவைகள் அனைத்தும் இசைந்து ஒரே நோக்கத்தின் கீழ் வேலை செய்ய வேண்டும். கண்கள் மூலம் நாம்

உற்றுப் பார்த்து உணருகிறோம். எனினும், கையின் உதவி இருந்தால் - அது சூடாக அல்லது குளிராக உள்ளதா எனவும், தின்மையானதா அல்லது கடினமானதா எனவும். கரடுமுரடானதா அல்லது வழுவழப்பானதா எனவும், உணர்ந்து கொள்ளலாம். கண்களால் ஒன்றை உற்று பார்த்து உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மையிருப்பினும், அது கைகள் மூலம்தான் அதிகமாக உதவி அடைகிறது.

கை மிகவும் பயன் உடையது. கண்களால் செய்ய முடியாததை இது செயல்படுத்துகிறது. அதாவது, கண் எது தேவையானது அல்லது எது அநுகூலமானது என சுட்டிக்காட்டுகின்றதோ அதை கை செயல்படுத்துகின்றது. எனினும் கண்களுடைய வழிகாட்டுதல் மற்றும் அறிவுத்திறன் இல்லையென்றால், கையினுடைய வேலை எவ்வளவு மந்தமாக / வேகக்குறைவுடனும் பயனற்றதாகவும் காணப்படும்.

அடுத்துள்ள சுஜம்நிலைகளைப் பற்றி செய்திகள். அதாவது, இசைவான அல்லது முரண்பாடான நிலையைப்பற்றி காதுகள் சரீரத்திற்கு அறிவுரை கொடுக்கின்றது. எனினும், கண்ணுடைய உதவியில்லையென்றால், அது தவறாய் நடத்தி சரீரத்தை வஞ்சித்துவிடும். முன்பின் தெரியாத / புதுமையான சத்தத்தின் ஆசீர்வாதம் இருந்தாலும், சரீரத்தை பயத்தினால் நிரப்பும். பழக்கமான சத்தத்தில் ஆபத்து வெளிப்பட்டாலும், அதை கவனியாமலும் போகப் பண்ணும்.

பாதம் என்பது முக்கியமான அவயம். அது சரீரத்துக்கு செய்யும் சேவையும் மிக முக்கியமானதாகும். பாதங்கள், கைகள், காதுகள் மற்றும் கைகளின் வேலைகளுக்கு மிகவும் உதவுகின்றது. அது சரீரத்தை தூக்கிச் செல்கின்றது. அதாவது, சரீரத்தை நடத்திக் கொண்டு செல்கின்றது / வினையாற்றுகின்றது. உண்மைதான், பாதம் இல்லாமல் இருந்தால்கூட சரீரத்தினால் பார்க்கவும், கேட்கவும் முடியும். சரீரம் மெதுவாக முன்னேறும்.

எனினும் பாதம் இல்லை என்றால், முன்னேறுதல் என்பது மிகவும் தாமதமாகவே காணப்படும். வழிநடத்த / வழிகாட்ட கண்கள் இல்லை என்றால், பாதங்கள் தடுமாறி, முழு சரீரத்தையும் குழப்பம் மற்றும் பெரும் துயரில் ஆழ்த்திவிடும்.

இப்படியாக நாம் பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு அவயவமும் சரீரத்திற்கு மிகவும் தேவை. ஆம் தேவை தான். கண்கள் என்பது முக்கியத்துவம் நிறைந்த பணியாள் ஆகும். எனினும் மற்ற அவயவங்களை சார்ந்து இராத தன்மை இதற்கு இல்லை. மற்ற அவயங்களின் உதவியில்லையெனில், கண்களின் செய்தி என்பது, அதிக முக்கியத்துவம் அற்றதாகக் காணப்படும். கண் என்பது சரீரத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. நாம் ஒருவரை நோக்கிப் பேசும்போது, நாம் அவர்களின் கைகளையோ பாதங்களையோ அல்லது காதுகளையோ பார்த்துப் பேசுவதில்லை, மாறாக நாம் அவர்களின் கண்களையே அவர்களின் சரீரத்தின் பிரதிநிதிகளாக எண்ணி பேசுகின்றோம். வேதத்தைப் பார்க்கும்போது, கண்கள் என்பது புரிந்து கொள்ளுதல் அல்லது அறிவை அடையாளப்படுத்துகின்றது. உலகம் முழுவதிலும் நாம் பார்க்கும்போது, கண் அறிவு திறனுக்கு ஒரு அடையாளம் ஆகும்.

மனித சரீரத்தின் அவயவங்களையும், அவைகள் சரீரத்துக்கு செய்யும் வேலைகளையும், அதன் பயன்களையும் விளக்கமாக முன் வைத்து, அப்போஸ்தலர் சபை அதாவது, கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினர்களை விரைவு படுத்துகின்றார் ஸி அதாவது, சரீரத்திற்கு பயன் உள்ளதாய் தான் இருக்க தன்னுடைய பங்கு என்ன என்று கண்டு பிடித்து அதை நிரப்ப வேண்டும். ஒருவர் மற்ற அங்கத்தினர்கள் மீது பொறாமை கொள்ளக்கூடாது. மாறாக அவனவனின் தகுதிக் கேற்றபடி அவனவனுடைய பங்குகளை நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டும் - இதன் மூலம் சரீரத்தில் பிரிவினைகள் இருப்பதில்லை. மேலும் வெவ்வேறு அங்கத்தினர்கள் தலையாகிய நமது கர்த்தரின் திட்டத்தின்படி தங்களுக்குரிய பங்கை நிறைவேற்றினால் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அதாவது, சரீரத்தை ஒருங்கே அமைத்து ஊன்றாக கட்டுதல்.

சரீரம் தேவனாலே வழிநடத்தப்பட்டு போதிக்கப்படுகின்றது என சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அங்கங்களுக்கும் சான்று பகரப்பட்டுள்ளது. விசேஷமான வரங்கள் எல்லா அங்கங்களுக்கும் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தாலும், அவைகள் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களுக்கும் பயன் உள்ளதாய் உள்ளது. “ஆவியினுடைய அநுக்கிரகம் அவனவனுடைய பிரயோஜனத்திற்கு என்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.” (வசனம் - 7) ஆதிசபையில் கர்த்தர் ஏற்படுத்தின ஒழுங்குகளிலிருந்து மீறும் அபாயம் காணப்பட்டது. எல்லோரும் தீர்க்கதரிசி, போதகர்கள் --- ஆகுவதற்கு ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர்.... ஆகையால் அப்போஸ்தலர் இவ்விதமாய் கண்டித்து உரைக்கிறார். “இப்படியிருக்க, முக்கியமான வரங்களை நாடுங்கள் ; இன்னும் அதிக மேன்மையான வழியையும் உங்களுக்கு காண்பிக்கிறேன்.” (1 கொரிந்தியர் 12:31) மேன்மையான வழியைப்பற்றி 13ஆம் அதிகாரத்தில் விளக்கியுள்ளார். இதன் வழிமுறை என்னவென்றால், தலையிடமும், ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களிடமும் நாம் காட்டத்தக்கதாக நாம் ஆழமான பரந்த மனப்பான்மை உள்ள அன்பை நாம் விதைக்க வேண்டும். பின்பு சரீரத்திற்கு அன்பின் அடிப்படையில் நாம் சேவை செய்யத்தக்கதாக கர்த்தர் நம்மை சில நிலைகளுக்கு உயர்த்தும்படி பொறுமையோடு காத்திருக்க வேண்டும்.

தன்னுடைய சரீரத்தின் அளவைக் கூட்ட முடியும் என்று எண்ணி யாரும் தங்களையே வரம்பெற்ற அங்கத்தினர் என்று எண்ணக்கூடாது என்பதை மனதில் வைக்க வேண்டும். ஒருவேளை அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரங்களை இன்னும் வளர்க்க முயற்சிக்கலாம் மற்றபடி அல்ல. இப்பொழுதோ அல்லது மகிமையிலோ இராஜ்யத்தை பெரிதான ஸ்தானத்தில் நிறுத்துவது என்பது தேவன் முடிவு செய்யும் காரியமே அல்லாமல் நம் காரியம் அல்ல. யார் மற்ற அங்கங்களுக்கு அன்பில் ஊழியக்காரனாக இருக்க வாஞ்சை கொள்கிறார்களோ, அவர்களே பெரியவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆடுகளுக்காக தங்களது ஜீவனையே கொடுக்கும் சித்தம் உள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆகவே ஆவிக்குரிய வரங்களை சரீரத்தின் ஆசீர்வாதத்திற்கும், சரீரத்திற்கும் என்று பெரிதான ஊழியம் செய்யத்தக்கதாகவும் விரும்பி நாடுவோம்.

உண்மையான சரீரத்தில் தேவனே வரங்களை கொடுப்பதை ஒழுங்கு செய்கிறார். அவரே வெவ்வேறு ஊழியர்களை தகுந்த நிலையில் வைக்கிறார். நாம் அதைக் கண்டு உணர்ந்து அவருடைய ஞானத்திற்கு தலை வணங்க வேண்டும். “தேவனானவர் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலரையும், இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளையும், மூன்றாவது போதகர்களையும், பின்பு அற்புதங்களையும், பின்பு குணமாக்கும் வரங்களையும், ஊழியங்களையும், ஆளுகைகளையும், பலவித பாஷைகளையும் ஏற்படுத்தினார்.” 1 கொரிந்தியர் 12:28

அப்போஸ்தலர்களைக் குறித்து பார்க்கும்போது, அவர்கள் 12 பேர்கள். (யூதாவின் இடத்திற்கு தேவன் பவுலை நியமித்தார்) இவர்கள் விசேஷமாக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாக, அஸ்திபாரங்களாக, (வெளிப்படுத்தல் 21:4) தீர்க்கதரிசிகளாக (இதன் பொருளை யங்ஸ் கன்காடன்சைப் பார்க்கவும்) கர்த்தரால் வேதத்திலிருந்து புதிதும் பழையதுமான காரியங்களை சபைக்கு கொண்டுவர பயன்படுத்தப்பட்டனர். இது கண்களுக்குரிய இயல்பைக் குறிக்கின்றது. லூத்தர் அவர்கள் சில காலம் கண்களுக்குரிய பண்பிற்கு அடையாளமாக விளங்கினார். அவரை கருவியாகப் பயன்படுத்தி சரீரம் விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகுதலின் உபதேசத்தை கண்டது. சமீப காலமாக அவர்தான் இந்த உபதேசத்திற்கான தீர்க்கதரிசியாகக் காணப்பட்டார். தீர்க்கதரிசி அல்லது உட்பொருளை வெளிப்படுத்துபவர் என்பர் - விசேஷமான போதகர் அல்லது போதகர்களுக்கெல்லாம் போதகர்... - இவர் மூலம் மறைவான காரியங்கள் வெளிப்படுத்தப்படும். பெயர் சபையின் தீர்க்கதரிசிகளைக் குறித்து என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று ஏசாயா 29:10-14 பார்க்கவும்.

போதகர்களை அப்போஸ்தலர் கற்பிப்பவர்கள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் அல்லது இவர்கள் மந்தையிலுள்ள ஆடுகளுக்கும், ஆட்டுக்குட்டிகளுக்கும் தண்ணீர் மற்றும் அப்பம் சுமந்து சென்று போஷிக்கும் சரீரத்தின் கைகள் எனப்படுவர். இவர்கள் சரீரத்திற்கும் மற்றவர்களுக்கும் வெளியரங்கமாகவோ (அ) தனிப்பட்ட விதத்திலோ போதிப்பவர்கள்.

R733 : page 3

இந்த வரங்களிலுள்ள அந்நிய பாஷையில் பேசும் வரமானது ஓய்ந்து போய்விட்டது. ஏனெனில், அவைகளின் தேவையும் ஓய்ந்து போய் விட்டது. சபை நிறைவு என்பது முழுமை (பரிபூரணம்) அடையும்போது, அதாவது, ஒவ்வொரு அங்கமும் தான் அறிய வேண்டிய விதமாய் தன்னை அறிந்து கொள்ளும்போது - பரிபூரணமாய் - இந்த வரங்கள் சபையை ஊன்றி நிறுத்த அவசியப்படாது.

சாரீரத்தின் பாத அங்கங்கள் என்பவர்கள், கண்கள் பண்புள்ளவர்கள், அதாவது சத்தியத்தைத் தெளிவாக உற்றுப் பார்த்து உணருகிறவர்களையோ, சபையை போஷிக்கவும், சுத்திகரிக்கவும் செய்யும் கைகள் பண்பு உடையவர்களையோ குறிக்காமல், தடைகளைத் தாண்டி சாரீரத்தின் முழு பாரத்தைச் சுமந்து, சாரீரத்தை முன்னாக தூக்கி செல்பவர்களையே குறிக்கும். இந்த பாத அங்கங்கள் பணம் மற்றும் தாலந்து உள்ளவர்களும், அவைகளை பயன்படுத்துகிறவர்களும் தானே?

சாரீரம் முழுவதும் ஒருமைத்தன்மையை உணர்ந்து கொண்டு, தங்களுடைய நன்மைக்கு மாத்திரம் அல்ல, முழுசாரீரத்தின் நன்மைக்காகவும் தங்களுக்கு வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற சிந்தையில் இந்த வரங்களை ஒவ்வொருவரும் பயன்படுத்துவார்களானால், சாரீரத்தின் இக்காலத்தின் செயல்திறன், பலம் மற்றும் திடகாத்திரம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கும்.

சபை அங்கங்களில் பலர் கண்கள் ஆவதற்கு ஆவல் கொள்கிறதையும், வெகுசிலரே பாதங்கள் ஆக எண்ணம் கொள்கிறார்கள் என்ற விஷயம் எவ்வளவு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது? சிலர் கண்கள் ஆவதற்கு வருடங்கள், நாட்கள் கணக்காக தங்களையே கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய சத்தியம் - ஏதாவது, புதிய வெளிச்சம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுடன் இவ்வாறு செய்கின்றனர். பலர் இப்படி தங்களையே பலவந்தப்படுத்தி ஏதோ அடைகின்றனர் - ஆனால் இந்த விதமாய் பெற்றுக் கொண்டது இருள் அல்லாமல் தெய்வீக வெளிச்சமாக எப்படி இருக்கும்? நீங்கள் கண்களாய் இருந்தால் பார்க்க வேண்டியதை நீங்கள் பார்ப்பீர்கள். எந்த பலவந்தமும் இல்லாமல், எனினும் பெரும் முயற்சி அல்லது ஆர்வம் காட்டாமல் அல்ல. நீங்கள் எதைத் தெளிவாகப் பார்க்கின்றீர்களோ அதை சாரீரத்தின் மற்ற அங்கங்களும் சோதித்து தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு இசைவாய் இருப்பதை நீருபிக்க வழிவகுக்கும்.

மேலும் தங்களிடம் இல்லாத சில வரங்களை அடைய முயற்சிக்கும் சிலர், தங்களிடம் இருக்கும் வரங்களை பயன்படுத்தாமல், அதன் மூலம் சாரீரத்திற்கு உதவி செய்வது குறைவு படுத்துகிறது அல்லவா? இப்படியே பவுலின் நாட்களிலும் காணப்பட்டது. அவர் தனது கைகளினால் வேலை செய்து உழைத்தார். மறைவான சத்தியங்களை வெளிப்படுத்தவும், போதிக்கவும் செய்தார். மற்ற அங்கத்தினர்கள் தங்கள் வரங்களை உபயோகிக்காததால், சாரீரத்தின் மீதும், சத்தியத்தின் மீதும் உள்ள அன்பின் நிமித்தமாக அவற்றின் குறைவுகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு அதிகமான சேவைகள் செய்ய பவுலை நடத்தியது. பவுல் கூடாரத் தொழில் செய்து தன் தேவைகளை சந்திக்கும் தன்மை இருந்தபோது. பாத அங்கங்கள் தங்கள் வரங்களை பயன்படுத்தாமல், இந்த பெரிதான வாய்ப்பை நழுவவிட்டனர் என்று யாரால் சொல்லக்கூடும்? தங்கள் தாலந்துகளைப் பயன்படுத்தாமல், அவைகளைக் கைவிட்டு உண்மையில்லாதவர்களாய் இருந்தும் சாரீரத்திற்கு எந்த ஒரு கெடுதியான பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை என்று யாரால் சொல்லக்கூடும்? பாத அங்கங்கள் தங்கள் வேலையை ஒழுங்காக செய்யாததால், சபை எத்தனை விலைமதிக்க முடியாத ஆலோசனைகள் மற்றும் எத்தனை சத்திய வெளிப்பாடுகள் பெறுவதை இழந்ததோ யாருக்குத் தெரியும்? அப்போஸ்தலர் 18:3; 1 தெசலோனிகேயர் 2:8,9 மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 4:12 பார்க்கவும்.

எல்லா அங்கங்களும் கண்களாக இருப்பது தேவனுடைய ஒழுங்குகளே இல்லை என்பதை மாத்திரம் அப்போஸ்தலர் முன் வைக்காமல், அப்படி இருக்கும் பட்சத்தில் அது முன்னுக்குப்பின்

முரணானதாய் காணப்படும் விதத்தில் இந்த வார்த்தைகளையும் குறிப்பிடுகின்றார். (இந்த கட்டுரையின் தலைப்பு) - சரீரம் முழுவதும் கண்ணானால். ஓர் அங்கத்தினர் மற்ற அங்கத்தினர் மீது சார்ந்து இருக்கும் தன்மை எங்கே இருக்கும்? மற்ற தேவையான பண்புகள் எங்கே இருக்கும்? இதை உணர்ந்து கொள்ளப்படும்போது, இதுவே சரீரத்தின் எல்லா அங்கத்தினர்களை ஒன்று இணைக்கிறது. இந்த சரீரத்தில் ஒவ்வொரு அங்கங்களும் அவசியம். மற்றும் ஒவ்வொருவரும் மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

கேள்வி என்னவென்றால், வெவ்வேறு அங்கங்களைப்பற்றி நாம் எப்படி தெரிந்து கொள்வது? நாம் பதில் அளிப்பது என்னவென்றால், வேலைக்குத் தக்கவாறு எந்த கை சரீரமைப்புடன் உள்ளதோ, ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையில் எந்த கை திறம்பட செய்ய வல்லதாய் உள்ளதோ, அதன் அடிப்படையிலேயே நீங்கள் வலது கை பயன்படுத்துபவரா அல்லது இடது கையாளரா என நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம். (இந்த விதத்தை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்) ஆகவே, “போதகர்கள் என்றால், “போதிக்கத் தகுதியானவர்கள் அதாவது, சத்தியத்தை எளிமையாக வெளியிலோ அல்லது தனிப்பட்ட விதத்தில் வெளிப்படுத்த தகுதி அல்லது வரம் பெற்றவா; “தீர்க்கதரிசி - என்று தெளிவாக உணர்ந்து, சத்தியத்தை விளக்குபவர், கர்த்தருடைய வேதத்திலிருந்து புதிதும் பழையதுமான காரியங்கள் மற்றும் விசுவாச வீட்டாருக்கு ஏற்றக்கால பலமுள்ள ஆகாரத்தை இவர்கள் தெளிவுடனும் வலிமையுடனும் வெளிக்கொணர்வதிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம். ஒருவரிடம் செல்வம் என்னும் தாலந்து இருக்கும்போது, அவர் பாத அங்கம் என்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். செல்வம் என்னும் தாலந்து - தேவன் கொடுத்த திறன் ஆகும்.

உரோமாபுரியில் உள்ள சபை அங்கங்களுக்கு இந்த வரங்களைக் குறித்து, (ரோமர் 12:3-8) எழுதும்போது, இன்னும் ஒரு காரியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். “எல்லா அவயவங்களுக்கும் ஒரே தொழில் இராததுபோல் (வசனம் 4) “நமக்கு அருளப்பட்ட கிருபையின்படியே நாம் வெவ்வேறான

R733 : page 4

வரங்களுள்ளானவர்களான படியினால் (வசனம் 6) - ஆகவே ஒவ்வொருவரும் சபையில் தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட பங்கை நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த வரங்களெல்லாம் தேவனால் சரீரத்தின் வெவ்வேறு அங்கங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

நமக்கு என்ன வரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என நிர்ணயிக்க நாம் முயற்சிக்கும்போது, அப்போஸ்தலர் இன்னொன்றையும் நமக்கு கூறுகின்றார். “...உங்களில் எவனாகிலும் தன்னைக் குறித்து எண்ணவேண்டியதற்கு மிஞ்சி எண்ணாமல், அவனவனுக்கு தேவன் பகிர்ந்த விசுவாச அளவின் படியே தெளிந்த எண்ணமுள்ளவனாய் எண்ண வேண்டும் வசனம் (ரோமர் 12:3)

இப்படித் தெளிந்த எண்ணத்துடன் தங்கள் தகுதிகள் எவ்விதமாய் கர்த்தர் அங்கீகரிக்கக்கூடியதாகவும், சரீரத்திற்கு சிறப்பாக சேவை செய்யத்தக்கதாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நிச்சயிப்பது சிலரைப் பாதிக்கின்றது. அந்த சிலர் யாரென்றால், தங்கள் தாலந்துகளைப்பற்றி குறைவாக மதிப்பீடு செய்பவர்கள். மற்றும் தங்கள் நிலையைக் காட்டிலும் மேலாக எண்ணுபவர்கள். சில சரீரத்திற்கு பிரயோஜனமாகவும் தேவையுள்ளதாயும் தங்களிடத்தில் ஒரு தாலந்தும் இல்லை என்று அஞ்சுகின்றனர். மேலும் சிலர் பல தாலந்துகள் இருப்பினும் தங்களிடம் இருக்கும் மேலான தாலந்துகள் மீது கவனம் செலுத்தாமல், தங்களிடம் உள்ள குறைவான தாலந்துகளையே விதைக்க முயற்சிக்கின்றனர்.

நம்முடைய பேராவல் மற்றும் முயற்சிகள் அன்பாக இருக்க வேண்டும் என்று வெளிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் தலைக்கும் சரீரத்திற்கும் என அன்பை யார் விதைத்திருக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய அன்பு மற்றும் ஊழியத்தினிமித்தம் உயர்த்தப்படுவார்கள், இன்னும் பயன்படுத்தப்படுவார்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார் - அன்பை நாடுங்கள், ஞான வரங்களையும் விரும்புங்கள் ; விசேஷமாய் தீர்க்கதரிசன வரத்தையும் விரும்புங்கள் (1கொரிந்தியர் 14:1)

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய திறன்களைப் பற்றி உண்மையோடும், தெளிந்த புத்தியுடனும் நிதானித்து முடிவெடுப்பது கடமை மற்றும் சிலாக்கியம் ஆகும். அது பெருமையினால் எண்ணுவதற்கு மிஞ்சியும் செய்யப்படக்கூடாது. மாயமான தாழ்மையினால் தங்களைப் பற்றி மிகவும் கீழாக எண்ணியும் செய்யப்படக்கூடாது. இதன் மூலம் அவன் அவைகளை தளரா உழைப்புடனும், உண்மையுள்ளவனாகவும் பயன்படுத்தலாம். சுய அன்போ அல்லது பகட்டான பெருமையின் நிமித்தமாய் அல்லாமல், தலை மற்றும் சரீரத்தின் மீது உள்ள அன்பின் நிமித்தமாக தம்முடைய ஊழியம் அதிகமான பயனளிக்கக்கூடியதாக உண்மையுடன் ஆர்வம் கொள்ள வேண்டும்.

கீழே கொடுக்கப்படும் சிந்தனைகள் இரண்டு ஊக்கம் இழந்த நிலையில் உள்ளவர்களிடம் இருந்து வந்தது. இந்த இரண்டு பேரும் தங்கள் சரீரத்தின் அங்கங்கள் இல்லை என அச்சம் கொண்டிருந்தனர் என எழுத்தின் மூலம் தெரிவித்தனர். ஏனென்றால், டவர் பத்திரிக்கையின் வெவ்வேறு எழுத்தாளர்கள் வேதத்தை முன் வைத்து சுட்டிக்காட்டும்போது, சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் தாங்களாகவே வேதத்திலிருந்து சத்தியங்களை எடுத்து தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதாவது, யாராவது சுட்டிக்காட்டினாலொழிய, மற்றபடி தானாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இவர்கள் தாங்கள் கண் வகுப்பினர்கள் இல்லை என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். எனினும் கண்களின் உதவியினால் இவர்களால் சத்தியத்தை (தீர்க்கதரிசிகள்) உணர முடிகிறதால் இதுவே இவர்கள் ஒரே சரீரத்தின் மற்ற அங்கத்தினர்கள் என்பதற்கு அத்தாட்சி. நாம் அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை நினைவு கூறுவோம் - சரீரம் முழுவதும் கண்ணானால்..... இப்படி இருந்தால் சரீரம் எப்படி முழுமையானதாகவும் நிறைவுள்ளதாகவும் இருக்க முடியும்; சரீரம் எப்படி தன்னை அன்பில் ஊன்றிக் கட்ட முடியும்?

சபையின் ஆரம்பக்காலக்கட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, வெவ்வேறு இடங்களில் சிதறி காணப்பட்ட அங்கங்கள் இடையே தொடர்பு என்பது இக்காலத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிகவும் அரிதாக இருந்தது. இப்பொழுது நமக்கு ஒரே சரீரத்தின் அங்கங்கள் வேறு இடங்களில் சிதறப்பட்டு காணப்பட்டாலும், அவர்களோடு தொடர்பு வைக்க நமக்கு அச்சுகளும் அஞ்சல் முறைகளும் உள்ளன. இவ்வாறாக நாம் மற்ற அங்கங்களோடு தொடர்பு வைக்கும்போது, ஒழுக்கப் போதனைகளைக் கொடுக்கவும் பெற்றுக் கொள்ளவும் முடியும்.

முழு சரீரம் கடல்களால் பிரிக்கப்பட்டு பல தேசங்களில் காணப்பட்டாலும் இன்று தேவனுடைய பராமரிப்பினால் இன்று ஒரே பந்தியில், ஒரே மேஜையில், மேன்மையான வாக்குத்தத்தங்கள் பிதாவின் வார்த்தைகள் கொடுக்கும் ஆசீர்வாதமான நம்பிக்கைகள் - மீது போஷிக்க மற்றும் கூடி பழையதும் புதியதுமான சத்தியங்கள் விசுவாச வீட்டாருக்கான ஏற்றக் கால பலமுள்ளவரை இன்று வழிவகுத்துள்ளது. இவ்வாற்றாக எல்லோரும் போஷிக்கப்பட்டு கிருபையிலும் அளவிலும் அன்பிலும் வளர்வது மாத்திரம் அல்லாமல் உலகத்திலுள்ள பல பாகங்களிலிருந்து வரும் கடிதங்கள் மற்றும் கட்டுரைகளிலிருந்து அநேகர் உற்சாகம் மற்றும் பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். நமது தலையின் ஆவியின் பகுதிகளான அன்பு ஒற்றுமை மற்றும் பிறர் நிலையை உணரும் தன்மையில் ஒவ்வொரு அங்கமும், மற்ற அங்கத்தினர்களோடு பிணைக்கப்பட்டு காணப்பட வேண்டும்.

இந்த விதமாக அதாவது, ஒவ்வொரு அங்கமும் மற்ற அங்கங்களுடன் ஐக்கியம் வைப்பதும், இதன் மூலம் ஒரே சரீரம் முழுமை அடையவும் தற்காக்க ஆதரிக்கும் செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் அங்கத்தினர்களுக்கு இலாபம் ஆகவும் அநுகூலமாகவும் இருக்கும்படி கர்த்தர் நம் தலை ஒழுங்குபடுத்தி உள்ளார். ஒவ்வொரு அங்கமும் ஏதோ விதத்தில் மற்ற அங்கங்களை சார்ந்து இருப்பது அவசியம். இந்த உறவை துண்டித்து மற்றவர்களிடமிருந்து பிரிந்து காணப்பட்டு சந்தர்ப்பங்களைப் புறக்கணிக்கும் யாவரும் தங்களுக்கு கடுமையான இழப்பை உருவாக்காமல் இவைகளைச் செய்ய முடியாது. ஒவ்வொரு அங்கங்களையும் பயன்படுத்தி சரீரத்தை அறிவூட்ட ஊன்றி நிறுத்த மற்றும் மேல் நோக்கி வளர்க்க தேவன் பிரியம் கொண்டுள்ளார். யாரொருவர் இவைகளிலிருந்து பின்வாங்க எண்ணுகிறார்களோ - இவர்கள் அறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ

தேவனுடைய ஒழுங்குகளை எதிர்ப்பவர்களாகி விடுகின்றனர். ஏனென்றால், தேவன் தாமே இந்த அங்கத்தினர்களை நியமித்துள்ளார். கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களை நிலை நிறுத்த. பக்தி விருத்திப்பண்ண தேவன் பிரியம் கொண்டுள்ளார். இவ்வாறாக, “அவருடைய மனைவி தன்னை ஆயத்தம் பண்ணினாள்.” (வெளிப்படுத்தல் 19:7)

இந்த வரங்கள் விட்டுக் கொடுக்க முடியாதவைகள் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. இதில் நாம் எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டும். இந்த வரங்களை பயன்படுத்துவதை நாம் புறக்கணித்தால் அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தினால் இவைகளை இழக்க நேரிடும். ஓர் அங்கத்தினர் இந்த வரங்களைப் பயன்படுத்தத் தவறினால், கர்த்தருடைய மகிமைக்கென்றும் சாரீத்தின் நன்மைக்கென்றும் பயன்படுத்தத் தவறினால், பெருமையினால் சுயமகிமைக்காக பயன்படுத்த முயற்சித்தால் அவனுடைய இடம் வேறு ஒருவரால் நிரப்பப்படும். வேறு ஒருவர் இந்த இடத்திற்கு உயர்த்தப்படுவார். பயன்படுத்தாதவரிடம் இருந்து உள்ளதும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். மத்தேயு 25:14-3.

“சரீரம் முழுவதும் கண்ணானால் - அவையெல்லாம் ஒரே அவயமாய் இருந்தால், சரீரம் எங்கே?”
1 கொரிந்தியர் 12:17,19.

